

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)
Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Subscription to A.E.A. \$20
(Individual, Club & Federation)
Additional Family Member \$5
Pensioners & Full-time Students
pay a minimum of \$10.

REDAKCIO: "Esperanto", Box 2122T., G.P.O. Melbourne 3001, Australia.
Prezidanto: R. L. HARRY, AC, CBE, 8 Tennyson Crescent, Forrest, A.C.T. 2603
Sekretario: S-ino M. Ellyard, Post Office Box 48, Jamison Centre, A.C.T., 2614
Kasisto: S-ro S. Ellyard, Post Office Box 48, Jamison Centre, A.C.T., 2614.
A.E.A. Libro-Servo: S-ro T. Elliott, P.O. Box 230, Matraville, N.S.W., 2036
Korespondaj Kursoj: S-ro J. Moore, 7 Pelican Street, Emu Park, Queensland, 4702

N-ro 206 (286)

MELBOURNE

Junio, 1983

LA TRIA TUTPACIFIKA ESPERANTO-KONGRESO

Multaj aŭstraliaj esperantistoj scias, ke la unua Pacifika Esperanto-Kongreso okazis inter la 4-a kaj 10-a de januaro, 1976, en "Queen's College", Melbourne. Ĝin malfermis la Hon. Murray Byrne, Ministro por Turismo de Viktorio. Ĉeestis 139 Aŭstralianoj, 29 el Nov-Zelando, 9 el Japanujo, 7 el Usono kaj po unu el Kanado, Aŭstrio, Belgio, Irlando kaj Svedio, do entute 189 kongresanoj.

Okaze de tiu kongreso oni decidis organizi pacifikan kongreson ĉiun kvaran jaron, ĉiam en la sama jaro kiam okazas Olimpiaj Ludoj.

La 2-a Pacifika E-Kongreso okazis inter la 26-a kaj 29-a de julio, 1980, en la Universitato de Vankuvero, Kanado. Ĉeestis 153 esperantistoj, kiuj venis el Usono (89), Kanado (38), Koreujo (8), po 3 el Aŭstralio, Nov-Zelando kaj Ĉinio, po 2 el Anglujo. Svislando kaj Germanujo, kaj po unu el Hungario, Italio kaj Meksikio. Kongres-Sekretario estis S-ino Marie Zacherl (Vankuvero).

Okaze de la 2-a kongreso, oni sugestis, ke la 3-a kongreso okazu en Honolulu. Havajo, vere centra pacifika loko. Sed tiu propono ne estis tre realisma, se oni konsideras, ke tie troviĝas nur 3 ĝis 4 esperantistoj.

Estis la ĝenerala espero, ke la 3-a kongreso okazu en ne-anglalingva lando, prefere en Japanio. Sed tiu revo

ne realiĝis pro la nekomprenebla malinklino de japanaj Esperanto-ĝvidantoj organizi tian kongreson.

Des pli ĝojiga estas la novaĵo, ke la 3-a Tutpacifika E-Kongreso ja okazos, ĉi-foje en Portland, Oregon, Usono. La kongreso okazos en la kadro de la kongreso de la Esperanto-Ligo por Nord-Ameriko, en la Universitato de Portland, Oregon, de la 14-a ĝis la 19-a julio, 1984. La Universitato de Portland estas ideala kongres-loko, kvietita en la mezo de la urbo kaj vivkostoj estas modestaj. Krome ĝi ne estas grandan distancon de Vankuvero (Kanado), kie de la 21-a ĝis la 28-a de julio, 1984 okazos la 69-a Universala Kongreso.

La Kongresa Komitato intencas nomi 'Konsilanton' por ĉiu el la ĉefaj landoj de la Pacifiko. La ĝisnunaj Konsilantoj estas:

Usono: Cathy Schulze, redaktoro de "ELNA—Newsletter".

Kanado: Wally du Temple, Prezidanto de la 2-a Pacifika Kongreso.

Japanio: Yosimi Umeda, Estro de Internacia Fako de Japana E-Instituto.

Aŭstralio: Herbert Koppel, Sekretario de la 1-a Pacifika Kongreso.

Pli da informo estas havebla de Jim Deer (Prezidanto de LKK), 11905 SW Settler, BEAVERTON, OR 97005, USA.

D-ro Arthur Baur en Svisa Radio Internacia

RICHARD WAGNER EN ZÜRICH

En ĉi tiu jaro oni ĉie en la mondo memorigas la centjaran datrevenon de la morto de Richard Wagner. Li mortis 1883 en Venecio. La muziko de Wagner ankoraŭ hodiaŭ estas temo de disputoj, inter la admirantoj de liaj grandaj operoj el la ĝermana mitologio kaj liaj kritikantoj ankoraŭ hodiaŭ polemikas, sed ĉiuj rekonas, ke li estis granda muzika genio, unu el la plej grandaj komponistoj de ĉiuj epokoj.

En la vivo de Wagner liaj restadoj en Svislando estis gravaj epokoj. De 1849-58 li loĝis en Zürich, de 1866-72 en Lucerno. Apud Lucerno troviĝas la kampara domo Trübschen, kiu nun estas transformita en muzeon pri Wagner; en Zürich troviĝas la vilao Wesendonck, pri kies rolo en la vivo de Wagner mi tuj parolos. Kiel kontribuoj pri la jubileo de Wagner, la urbestro de Zürich tie instalas salonon kun memoraĵoj pri la restado de Wagner en Zürich.

La kaŭzo pro kiu Wagner venis al Zuerich estis drameca. Li ne venis pro la bela pejzaĝo, sed ĉar lia vivo estis en danĝero. Li estis dungita kiel kortega dirigento de la reĝa orkestro en Dresden, Saksio, ekde 1843 sed en 1849 li partoprenis en la sensukcesa demokrata revolucio kaj nur povis eviti la arestadon fuĝante. Li direktis sian vojon al Zürich, ĉar tie li havis amikon en la persono de iu pianisto Alexander Mueller, kiu siaflanke iam estis komponinta opereton kun la titolo "La fuĝo al Svislando", stranga koincido.

Alia komponisto peris al Wagner la konatecon de altaj urbaj oficistoj, kiuj havigis al li senprokraste svisan pasporton. En tiu tempo la burokratoj evidente laboris pli rapide, ĉar Wagner intencis vojaĝi al Parizo por establiĝi tie.

Li efektive vojaĝis tien, sed rapide ekkonis, ke liaj ŝancoj pri ekzisto tie ne estis favoraj kaj li revenis al Zürich, kie li luis modestan loĝejon kaj kien sekvis ankaŭ lia edzino Minna. Post 3 jaroj, kiam li rigardis sian pozicion kiel firmigitan, li translokiĝis al

pli bela loĝejo, kiun li lukse ekipis. La ŝuldoj pro tio poste multe turmentis lin.

Se oni legas la biografion de Wagner, la zorgoj pri la monrimedoj ĉiam premis lin kaj dependigis lin de mecenaoj. Wagner ŝatis vivi en Zürich kaj li eĉ publikigis planojn pri la riĉigo de la tica teatra vivo, eĉ projekton pri festivala teatro, sed tamen Zürich ne transformiĝis al Bayreuth pro li. En la bavara urbo Bayreuth dudek jarojn poste realigis lia aŭdaca plano pri la konstruado de granda festivala teatro, kie ja ankoraŭ nun ĉiujare okazas la grandaj wagneraj festivaloj.

Wagner trovis en Zürich multajn amikojn, inter ili la granda verkisto Gottfried Keller, la urba sekretario Bernhard Spytli, la edzo de la fama aŭtorino de la infanlibro 'Heidi' kaj la riĉa komercisto Westendonck.

Wagner partoprenis en la muzika vivo de Zürich, kiun li riĉigis per sia genio. Li direktis en la urba teatro de kuno operojn, inter ili 'Freischuetz', 'Fidelio', 'Don Giovanni' kaj liaj propraj kreaĵoj kaj li direktis 25 koncertojn. La granda vira koruso de Zürich nomis lin honora membro. Se ni rigardas la datojn, kiam la grandaj operoj de Wagner finiĝis, oni povus kredi, ke liaj jaroj en Zürich estis senproduktaj, ke li trairis ne-krean periodon, sed la datoj trompas. Wagner mem diris poste ke la jaroj en Zürich estis tempo kiam lia krea povo floris, ĉar tiam maturiĝis la ĝermoj, kiuj elkreskis en liaj postaj verkaĵoj.

En Zürich li multe okupiĝis pri la teoria fundamento de sia nova arto, ĉar li ja forlasis la klasikan operon kaj kreis la novan 'totalan' muzikan dramon, kiu ampleksas ankaŭ la aliajn artojn. Pri tio li tiam publikigis diversajn librojn. Plej signifa por tiu tempo estis la verkado de la teksto por lia granda trilogio "La ringo de la Nibelungo", kies muzikon li poste realigis plejparte en Lucerno. Wagner mem diris foje: "Lasu min krei la verkaĵojn, kiujn mi koncipis tie, en la kalma belega Svislando vidante la majestajn orumitajn

montojn. En neniu alia loko mi estus povinta koncipi ilin".

Unu grava opero kreigis ankoraŭ en Zürich, tio estis "Tristan kaj Izolde". En tiu tragedio de amo estas enplektita multe de lia persona sorto, ĉar inter li kaj Mathilde Wesendonck evoluis amo, al kiu ni dankas hodiaŭ la grandan operon kaj la ofte kantatajn Wesendonck-kantojn. La nomon de Wesendonck mi nomis en la komenco. Tiu riĉa komercisto konstruis al si imponan vilaon en granda parko apud Zürich, hodiaŭ ĉirkaŭata de Zürich, kaj en malgranda domo ne plu ekzistanta hodiaŭ en tiu parko, Wesendonck loĝigis Wagner. Li nomis la dometon azilo kaj ege bone fartis tie, sed la ĝermanta amo inter Mathilde Wesendonck kaj Richard Wagner kaŭzis al li psikan maltrankvilecon, kreis streĉon inter la geedzoj Wesendonck kaj furiozigis la edzinon de Wagner, Minna, kiu neniam vere komprenis la genicon de sia edzo. El tiu situacio kreskis krizo, kiun Wagner nur povis solvi forlasante Zürich. Samtempe Minna kaj li disiĝis. Sekvis maltrankvilaj, malkomfortaj jaroj por Wagner, ĝis lia granda admiranto la bavara reĝo Ludoviko en 1864 malfermis novan epokon en la vivo de Wagner.

KLERECO

Du laborkolegoj hazarde renkontiĝis en bulvarda drinkejo, Ambaŭ mendis bieron, kaj baldaŭ komenciĝis konversacio.

"Ĉu vi konas Liszt?", demandis unu el ili. La alia sulkis la fronton kaj respondis kun hezito:

"Eble la nova danco, ĉu?"

La demandinto ekridis: "Dio mia! Ĉu nova danco? Ne, kara kolego: Liszt estis hungara pianisto, kiu naskiĝis en Raiding en 1811 kaj mortis en Bayreuth en 1886. Tion oni devas scii. Sed diru al mi: Magalhaes certe estas konata de vi?"

"Magalhaes? Ĉu la germana aŭtomobil-konstruisto?"

"Sensencaĵo! Li estis portugala maristo kaj esploristo, kiu la unua veladis ĉirkaŭ la terglobo en 1520. Sed por ŝanĝi la temon: diru al mi, kia estas via opinio pri Cromwell?"

"Ĉu la usona tabako, kiu kelkfoje oni reklamas en la televido?"

"Granda ĉielo! Ne temas pri takako,

sed pri fama brita politikisto. Kaj Rossini? Ĉu eble ankaŭ tiun vi ne konas?"

"Ĉu la bongusta svisa kremĉokolado?"

"Stulta ideo! Li estas mondfama itala komponisto vivinta en Parizo antaŭ pli ol cent jaroj. Sed pri Nero almenaŭ vi aŭdis, ĉu?"

"Mi supozas, ke vi parolas pri la hundo de la viandisto Huber".

"Ĉu la hundo de Huber? Ne, tute ne. Mi parolas pri la romia imperiestro, kiu antaŭ dumil jaroj persekutis la kristanojn kaj bruligis la urbon Romo. Jen vi vidas, kara kolego, kio estas instruiteco kaj kulturo".

"Nu", demandis la ne-tiel-klera ulo, "kie kaj kiel vi akiris tiom da klereco?"

"Ha", ridetis la unua, "tion mi lernis en la Popola Universitato, kie mi partoprenas klerigajn vesperojn dufoje ĉiusemaine".

Subite ekflagris strangaj lumetoj en la okuloj de la alia.

"Se vi konas tiom da homoj, certe vi konas ankaŭ Ruzkap, ĉu?"

"Ruzkap" . . . Ne. Pri li mi neniam aŭdis".

"Vidu", daŭrigis la alia kun insida rideto, "ĝuste lin vi devus koni".

"Kial ĝuste lin?"

"Nu", precizigis la ne-klerulo. "ĉar li estas la viro, kiu vizitadas vian edzinon dum vi sekvas la klerigajn kursojn en la Popola Universitato".

(A.L.—Brazila Esperantisto)

PRI LA PREFIKSO "TRANS":

Mi tute konsentas kun la maniero, kiun proponis nia amiko, Bernard Golden, en A.E. 205, por kuraci la problemon pri "trans", sed mi opinias ke ni devus konfesi, ke la originala elekto de signifo por tiu vorto estis malfeliĉa. Por signifi "en loko pli malproksima ol" ni devintus elekti la latinan "ultra". Bedaŭrinde ni imitis eraron, kiu jam ekzistis en la latina lingvo, kie "transmarinus" signifis "en loko pli malproksima ol la maro", aŭ angle "beyond the sea", kiel ni povus diri ankaŭ latine "ultra maris".

Estas malfacile traduki la anglan "How many bridges has Paris across the Seine?" krom se vi dirus "Kiom da pontoj havas Parizo super la Sejno" aŭ "transverse de la Sejno". Se "trans" signifus "de flanko al flanko kaj" "ultra" signifus "en loko pli malproksima ol" la problemoj jam ne ekzistus. Kvankam

nia lingvo estas neŝanĝebla, mi opinias, ke ni devus agnoski la difekton por atendi la tempon, kiam ĝi estos ŝanĝebla. Aliaj similaj difektoj ekzistas. En la lasta numero de "UN kaj Ni", N-ro 28, mi rimarkis, ke la redaktoro kuragiis ŝanĝi iun jam delonge malgustan vorton, kiam sur paĝo 236 ŝi skribis "agrokultivo". Intertempe ni devus agnoski la difekton kaj uzi la kuracilon sugestitan de Bernard Golden.

—KEN LINTON.

Por mia amiko Robi

LA TEO

Dum jarmiloj sankta muzo
Kantis pri ver-dona vino,
Kun ebria voĉobutuzo
Laŭdojn sternis ja sen fino,
Sed, neniu korifeo
Flutis pri humila TEO.

Bardoj harpis sub la kverko
Pri meritoj de biero,
Elo bruna el' el sterko,
Flatis sian kun fiero,
Sed ne unu alineo
Pri entasa sorĉa TEO.

Skotoj sur nebulaĵ montoj
Salmas sake pri viskio,
Akvo el sekretaj fontoj,
Gusto, alkoholo, ĉio,
Sed, en tuta la areo,
Fajfas kiu pri la TEO?

En Ruslando samovaro
Anstataŭ vodon fortan,
Jugoslava drinkoparo
Glutu ne likvoron mortan;
Tuj elvenu el muzeo
Poto, taso kaj la TEO.

Sekvu ni la Japaninojn,
En gastejoj kaj tedomoj,
Ili ne salutas vinojn,
Sed en bonaj trinkaromoj
Ina papilio-ĉeo
Riverencas al la TEO.

Kaj Aŭs-anoj kantu ni
Dum boligas bilipoto.
Trinku ni en Aŭstrali'
Ne viskion kiel skoto,
Nek ĉampanon, nek ruĝvinon,
Nek bieron, nek la ĝinon.
Tostu ni en jubileo
Al ecri-libera TEO!

—ROLO

AUSTRALIA-KRONIKO

● **PERTO:** La unua pikniko por 1983 okazis je 10-a de aprilo. Estis nur malgranda grupo, kiu kunvenis ĉe 'Woodlands', sed dum bona vetero ni ĝuis malstreĉigan tagon, babilante en Esperanto.

Nian kunvenon de la 13-a de aprilo ĉeestis 15 membroj. D-ro Einihovici legis novaĵojn el "Heraldo" kaj S-ro Hawks ekzercigis niajn langojn. S-ino Einihovici informis pri letero ricevita el Ĉinio, ke ĉinaj esperantistoj deziras bonvenigi aŭstraliajn esperantistojn, se ili vizitos Ĉinion.

Simila kunveno okazis je 27-a de aprilo, kiun 14 membroj ĉestis.

● **MELBOURNE:** Je 9-a de majo Ken Linton legis tradukitajn rakontojn. Je 16-a de majo, Marshall Cohen legis interesan artikolon pri "Energio el la Maro". Temis pri granda inĝeniera projekto en Israelo por uzi la akvojn de la Meza Maro kaj la Morta Maro por havigi elektron.

Bonvena vizitanto je 23-a de majo estis Harold Gilbert el Cairns, eks-Melburnano. S-ro Chick iom teknike parolis pri ekipaĵo por radio kaj televido. S-ro Koppel raportis novaĵojn el Perto pri drameca vivsavo surmare helpe de esperantista radio-amatoro, Arturo Oliver, kaj S-ro Kanaĉki prezentis sonbendigitajn radioprogramojn el Pollando. Svisio kaj Ekvadoro.

● **SIDNEJO:** 21-a de marto: Ni plue informigis pri la Somerlernejo ĉe Armidale, kaj Shirley Fanos legis poemon kaj serion da leteroj, kiujn ŝi verkis dum la kurso. Semajnon poste M. Chaldecott prezentis erojn el la libro "Vortorio" de Rene de Saussure.

Je 11-a de aprilo ni ludis "Scrabble", por la literoj taŭgaj por Esperanto. Je 18-a de aprilo ni rememoris tiujn, kiuj mortis la 14-an kaj 25-an de aprilo. Ĉu iliaj mortoj estis necesaj?

—M. CHALDECOTT.

● **MANLY:** Dum la unua trimestro en la Eduka Centro ĉestis niajn kursojn ĉiumarde (7-9a p.t.m.) meznombro 25 anoj.

—EUNICE GRAHAM.

● **BATHURST, N.S.K.:** La Publika Radio-Stacio 2MCEFM elsendis en Aprilo la sekvantajn Esperanto-programojn: "Bonan Tagon" (Enkondukon kaj 4

lecionojn), plus kvar du-lingvajn skeĉojn (Angle-Esperante). En majo sekvis "Bonan Tagon", lecionoj 5 ĝis 8, plus kvin du-lingvaj skeĉoj.

—ROGER SPRINGER

● **BRIZBANO:** Ĉirkaŭ 20 anoj de nia societo partoprenis la Federacian Konferencon en Toowoomba (7-8an de majo). Dankon al la Toowoomba Societo pro la tre sukcesa semajnfino.

Dum nia lasta kunveno ni decidis daŭrigi la kontakton kun nova grupo sur la Insulo Reunio. Tiucele ni preparas kasedon, sur kiu estos prelegetoj, salutoj kaj ero de la kantgrupo. Vizitanto al nia klubejo estas S-ro Wybraniec, ekspolo, kiu loĝis lastjare en Adelajdo. Li serĉas laboron kiel boristo; bonŝancon. S-ro W!

La 25-26an de junio okazos stud-semajnfino ĉe junulgastejo ĉe Mt. Tamborine: la celo estas provizi Esperantan atmosferon kaj samtempe ekzerci anojn pri diversaj aspektoj de la lingvo. Dume la tri klasoj daŭras ĉe la klubejo.

—R.R.

EL LA FEDERACIOJ

● **KVINSLANDO:** La 7-8an de majo okazis la unua konferenco, 1983, en Toowoomba, kie ĉirkaŭ 27 anoj kunvenis. La vetero, post abunda pluvo, estis tre agrabla kaj provizis belegan scenejon pro la verdaj parkoj, floroj kaj ĉiam allogaj arboj.

Sabate post-tagmeze okazis Generala Kunveno, kie estis diskutoj pri diversaj aferoj. La Prezidanto raportis pri la rezulto de letero al 13 studentoj el Kvinslando, kiuj partoprenis seminarion en Kanbero rilate al Dag Hamarskjöld. Ĝis nun 4 akceptis la EFK-proponon pri donaco de "Teach Yourself Esperanto" kaj esprimis intereson kaj intencan poste lerni la lingvon.

Cliff Bailey raportis pri la fina rezulto de la dek-leciona kurso por Skolt-oj: ĉirkaŭ 20 daŭrigas la studadon. Eble la plej elstara novaĵo dum la konferenco estis la starigo de Fonduso "Queensland Esperanto House"; la unua malavara donaco de \$1000 certigas la (eventualan) celon de la fonduso. Oni decidis, pere de la St. Lucia Grupo, organizi la majan 1984-an konferencon en Brizbano. Oktobre ĉijare la Brizbana Grupo aranĝos konferencon en Beaudesert.

Sabatvespere, post la kutima bongusta vesperrango, okazis la distra vespero. La Brizbana Kantgrupo prezentis 4 kantojn. Tom O'Grady parolis pri

"Samanismo", Peggy Ross pri Nov-zelanda Legendo "Tania" de la Rifo; Ray Ross pri "Vivo de la Homo". Annie Spencer solkantis kaj deklamis propran poemon "Per Aŭtobuso al Adelajdo".

Dimanĉo ĉ. 20 anoj veturis al Brookvale Park (45 km okcidente de Toowoomba); tie en 1974 EFK respondis pri du eŭkaliptoj kiel parto de parko de 2500 aŭstraliaj eŭkaliptoj. Foto de la 2 arboj, nuntempe du metrojn altaj, restos en la Esperanto-Domo en Brizbano. Entute tre sukcesa kaj ĝu plena semajnfino, dank' al la Toowoombanoj.

—R.R.

● **N.S.K.:** Nia monata kunveno, je 17-a de aprilo, estis pli granda ol kutime. Inter ni, dum la pasintaj semajnoj, estis pola paro Kaetano kaj Maria-Elena Pyrzynski. Ili volis prezenti lumbildojn pri Pollando, do ni decidis aranĝi vesperrangon post la monata kunveno.

Dank' al la laboro de Sylvia Burkiitt, Myrtle Straker kaj aliaj, kaj la krad-rostigilo de Robbie, tiuj kiuj volis rosti viandon povis sidi kune kaj ĝui bone preparitan salaton kun la viando.

Ceestis multaj "malnovaj" geamikoj kaj kelkaj gastoj, inklude polon Stan Kulski, kiu alvenis en Sidnejo pasinte. Stan kaj Kaetano parolis tre flue kaj klare pri la diversaj belaj vidindaĵoj montritaj sur la ekrano. La tuta vespero estis tre ĝuinda kaj ni eble okazigos similajn vesperojn denove dum la jaro, sed ne ĉiunonate.

—M. CHALDECOTT.

● **VIKTORIO:** La maja aranĝo de la Federacio estis vizito al 'Potters Cottage' en Warrandyte. Kompense por la mult-nombra ĉeestantaro (nur 13) estis la agrabla sperto konatiĝi kun du novaj membroj, ĉarmulinoj, kies juna aspekto kontraŭis kun ties universitataj atingoj. S-ino Mary Armour, el Anglujo, estas diplomito pri trafik-inĝenierado kaj S-ino Pam Francis, aŭstralianino, diplomito pri farmacio. Ambaŭ jam multe vojaĝis tra eŭropaj landoj kaj spertis lingvajn malfacilaĵojn.

KANBERA INTERKONATIGA SEMAJNFINO

Grupo el Sidnejo veturis aŭtomobile al la nacia ĉefurbo la 23-an de aprilo kaj restis dum la semajnfino por ĉesti kunvenon de la loka klubo, viziti la vidindaĵojn kaj partopreni la aŭroran Diservon.

Sabaton vespere ni iris al Belconnen, kie S-ro Ralph Harry varme bonvenigis nin al la Kanbera klubo, kie oni distris nin per filmoj kaj ludoj, ankaŭ regaligis nin per bongustaj sandviĉoj kaj kukoj.

Dimanĉe ĉiuj piknikis kune apud la Cotter-rezervujo; kvankam pluvigis preskaŭ la tutan tagon, la arboj estis buntaj kaj la sandviĉoj provizitaj de S-ino Robertson estis bongustaj. Je Anzac-tago ni ĉeestis la aŭstran Diservon ĉe la Aŭstralia Milit-Monumento.

S-ino Sylvia Burkitt estis la kapabla organizanto de la karavano, kaj ŝoforis du eksterlandanojn, Ges-rojn Pyrzinski, kiuj alvenis el Pollando antaŭ kelkaj semajnoj.

—Robby Robertson kaj Eunice Graham

24-a AŬSTRALIA ESPERANTO KONGRESO

7-15 Jan., 1984 — Canberra, ACT

La kongreso okazos en "Bruce College", de la Aŭstralia Nacia Universitato. Ĉiuj kongresanoj povos loĝi en komfortaj ĉambroj en la Kolegio. Kosto por unuĉi ĉambro kaj ĉiuj manĝoj estos proks. \$27 tage. Duliĉa ĉambro kun manĝo estos \$20 tage por unu persono.

Kongres-Kotizo: Antaŭ 1-7-1983; \$20 (poste \$25). Pensiuloj, studentoj \$15 (poste \$20).

Sendu vian kongres-kotizon al S-ino M. Ellyard, P.O. Box 48, Jamison Centre, ACT, 2614. Se vi deziras loĝi en la Kolegio, aldonu \$10 kiel deponon. Skribu ĉekon por "Australian Esperanto Congress" kaj aldonu 12 cendojn por bankkosto. Via nomo aperos en "AE", sed se vi deziras ricevi oficialan kvitancon, aldonu afrankitan koverton.

3-a Listo de Aliĝintoj:

30. Pam Harris, Yuendemu, Norda Teritorio
31. Annie Spencer, Brisbane
32. Ken Linton, Melbourne
33. Eunice Graham, Manly
34. Wre. Chandler, Sydney
35. Gladys Burmeister, Melbourne
36. Ann Hearne, Melbourne
37. Myrtle Straker, Sydney
38. Jim Dimo, Rochester, Vik.
39. Jennifer Dimo, Rochester
40. Irene Courtenay, Melbourne
41. Don Pescod, Drouin, Vik.
42. Bervi Pescod, Drouin, Vik.
43. Malcolm Ross, Manly
44. S-ino A. Ross, Manly
45. Betty Cleminson, Manly

46. Tom Elliott, Sydney
 47. Mavis Elliott, Sydney
 48. Svetislav Kanački, Melbourne
 49. Harold Gilbert, Cairns, Kvinslando
 50. Dorothy Threlfall, Perth.
- Laŭstata distribuo: N.S.K. 19; Viktorio 14; Kvinslando 7; Okcidenta Aŭstralio 4. A.C.T. 3; Suda Aŭstralio 2; Norda Teritorio 1.

Apudmara Renkontiĝo en Manly

Niaj anoj planas 5-tagan programon de dimanĉo, la 15-a de januaro, 1984, ĝis sabato, la 21-a. matene, 15 Esperantistoj jam mendis ĉambrojn en "Manly People's Palace" kaj 5 en "Hotel Manly".

Se iuj aliaj volas partopreni en niaj aranĝoj estas nepre necese, ke ili skribu tuj al Box 415, G.P.O. Manly, 2095, aŭ telefonu Marjorie Duncan (02) 977-5163, prefere antaŭ la fino de junio.

LA "A.E."

SUBTEN — FONDUSO 1982/83

Antaŭe raportita	\$786
S-ino E. Graham, Manly	5
S-ino Fay Koppel, Melbourne	20
F-ino Barbara Williams, Melbourne	20
Ges-roj C. Bailey, Brizbano	5
	\$836

KVINOPO da LIBROJ POR INFANOJ "El Popola Ĉinio"

Eble plej ĉarmas "PESI ELEFANTON", kiu estas samtempe titolo de la unua el aro da rakontoj, prezentitaj per tutaĝaj kolorplenaj bildoj. Ĉi ties unulinia klarigo en simpla, bonstila Esperanto instruas kaj pri la lingvo kaj pri aferoj kaj kutimoj ĉinaj. Ĉiu rakonto havis sian pentriston kaj ĉiu enhavas bonan lecionon pri la neceso uzi la cerbon por solvi problemon kaj forte labori por atingi deziran celon.

Similspeca NEGA INFANO, kompilata kaj pentrita de Liu Si, iom pli longa kun iom pli da teksto, temas pri kuniklo, kies patrino konstruis por ĝi lertan ludkunulon, la Neĝan Infanon.

GEAMIKETOJ EN NIA KORTO kun ĉe pli da teksto prezentas infanĝardenanaron kaj ties ludojn diversprofeŝulajn.

Per la titolo SIMIOJ PROVAS EL-AKVIGI LA LUNON, prezentigas tre maldika libro kaj ties unua el du rakontoj, kun bildoj, pri simia agado kaj teksto por pli aĝaj geknaboj.

La plej dika ekzemplo, do plej longa rakonto estas NEZHA KIRLAS LA MARON, liverita de Shanghai-a Belarta Studio. Antikvan fantazian ĉinan legendon akompanas fantastaj pentraĵoj, multaj ravaĵi, aliaj tamen sufiĉe timigaj se iam ili koŝmare invadus etulan dormadon.

Ĉiuj verkoj kompreneble postulos gepatran aŭ instruistan gvidadon almenaŭ ĉe unua tralego. Mendu ĉe nia Libro-Peranto. —FAY KOPPEL.

AŬSTRALIO KANTAS SIAN HISTORION: Eldonita de la Brizbana E-Societo, 70 p.

Kompilis Kay Andersen kaj Gaye Phillips, helpis per traduko de multaj kantoj Ruth Morrison. Kovrildesegno far John Paroz. Kun muzik-notoj kaj vinjetoj.

Jen neta kantlibro, kiu enhavas 33 aŭstraliajn kantojn. Oni devas gratuli la Brizbanan E-Societon, pro la eldono de tiu kantlibro, por kiu ĝi sukcesis ricevi subvencio de la Departemento por "Arts National Parks & Sports" de Kvinslando.

Taŭga kantlibro por grupvesperoj, ĉiu Esperanto-klubo nepre aĉetu ĝin. Bona donaco por viaj transmaraj korespondantoj. Mendu ĝin de S-ino Sybil Martin, 48 Launceston Street, Salisbury, 4107. Prezo: \$3.00., plus 60 cendoj por afranko

Globkrajonoj kun 9 surprisitaĵ telefon-numeroj diverslandaj, haveblaj ĉe Tom Elliott, P.O. Box 230, Matraville, 2036, por \$1.10.

Sukcesis pri Aŭstraliaj Normaj Ekzamenoj:

Supra: S-ino Annie Spencer. Brizbano
Elementa: S-ino Jennifer Dimo, Rochester, Vik. — Kun Honoro

WHO'S WHO IN AUSTRALIAN ESPERANTO

26 — ALAN TOWSEY

"A light hidden under a bushel".

And what a light! A veritable cluster of lights which, together, "fairly blaze". One is a Chinese lantern, picturesque and colourful. Another is a Japanese neon sign, striking in its brilliance. A fourth is a light from our neighbour, Indonesia. A fifth was like many of our electric globes, "made in Holland". The sixth shows Teutonic thoroughness and reliability, and the seventh is French, which shows forth, "l'amour, l'amour, l'amour". Yes, Alan speaks all of these languages but seldom speaks of them. To change the metaphor, how many of us with so many stars in our crown could so modestly keep them hidden so much?

As you have already opined, Alan was a language teacher, then, in due and deserved progression, Master of Modern Languages, Deputy Headmaster and finally Headmaster.

He was also, at one time, mentor of the Asian students who were studying Chinese for exam purposes. Unfortunately most of them had previously failed, for the exam was in Mandarin and the Chinese spoke dialects. However, Alan's knowledge of Japanese ideograms was

very helpful and the tide of failure was turned into the flood tide of success.

Previously he had so shone in Japanese that, by the end of the war, he was Captain in charge of the unit whose job it was to interrogate Japanese prisoners of War in Bougainville. He began by attending the Army School of Japanese in Melbourne, where he met Reg Banham, Roy Rawson and other "greats".

Returning to teaching, he took up Dutch, was appointed to the newly formed Dutch Syllabus Committee and was awarded the Netherlands Government Scholarship for one year's post-graduate study in the famed Leiden University. There, of course, he met many Esperantists from Holland and Germany. He remained a member of the Dutch Syllabus and Examination Committee until two years after his retirement. In fact, at one stage he was Chief Examiner, and Chairman of the School Certificate Committee from its inception.

Meanwhile, whilst Deputy Headmaster at Picton High School, he taught himself Indonesian, began to teach it and made a trip to Indonesia to consolidate his knowledge and skills.

His retirement as Headmaster of Casula High School in 1976 anticlimaxed a career which began as an undergraduate just after the Depression. He graduated from Sydney, B.A. (Hons.) in 1938 and Dip.Ed. in 1939.

He married, and enlisted in 1941. He (with Joan his wife, of course) has one daughter and 2 sons, all ex-teachers and with children. One son is a B.A., Dip.Ed. and the other M.Sc., Dip.Ed.

Now we've "raved on" about umpteen languages, but not a word concerning Esperanto! In 1930, Alan bought "Esperanto Self Taught". He soon found the language to be addictive, and when in 4th year (now year 10) of High School, published his first article — in "La Suda Krucio", the forerunner of "The Australian Esperantist". The beginning of over 50 active years of "Esperanting".

After retirement, he and Joan toured the world, renewing acquaintance with old Esperanto friends in Holland, and visiting a long-standing (30 years) pen-friend in Czecho-slovakia.)

Alan has published many articles (mainly on language and teaching topics) in English, Esperanto, French and Dutch.

He has studied other languages but considers himself fluent, nowadays, in "only a few — 4 or 5 at most". Since retirement he has concentrated mainly on Dutch and Esperanto.

Why hasn't such an outstanding fan held office in the Australian Esperanto movement? He has! In 1952, because of his flair for organization, he was elected Chairman of the A.E.A. Congress in Sydney and for the next 2 years was Vice-President of A.E.A. He edited Reg Banham's "Translation Course", is currently Commissioner for A.E.A.'s projected "Australia Antologio" and he is Editor of the Correspondence Service's "Esperanto Bulletin". This year he taught in the Armidale Summer School. All this while he is Secretary of Pictou Rotary Club!

When attending the next Australian Congress, look out for Alan. He has a little moustache and is probably—with wit and compulsive enthusiasm—teaching a group of near beginners. But don't look for a man in his mid 60's! He still has a gleam of youth. After all—as Past President of a Legacy group—he still looks after 7 widows!

Egaleco por Viroj

Neeviteble tio devis okazi, pli-malpli frue. La leĝo kontraŭ seksaj diskriminacioj, vigle petita de virinoj, utilis (prave) por protekti la subprematajn rajtojn de viro.

Tio okazis en Ruvo di Puglia (sud-orienta Italio), kie sinjoro Giuseppe Faldico plendis antaŭ juĝisto, ĉar la loka komunumo rifuzis dungi lin, kun la preteksto, ke por tiu tasko estas pli taŭga iu virino.

La juĝisto agnoskis plene pravaj la plendojn de la "diskriminaciita" viro, kaj ordonis ĝian dungadon, surbaze de la leĝo, kiu antaŭvidas absolutan egalecon inter viroj kaj virinoj. Interalie, aldonis la juĝisto, kvankam por tiu tipo de laboro oni kutime dungas virinojn, en kuireroj viroj proponas la samajn garantiojn kiel virinoj; eĉ la elstaraj kuiristoj estas pli multnombraj ol la

eminentaj kuiristinoj. Sed la ĉefa instruo venas el la konstato, ke la feministaj bataloj tiel antaŭiris, ke nun la viroj devas profiti de defendiloj elpensitaj por protekti la virinojn. Por la momento, temas pri izolita kazo: sed ĝi estas, sendube, indiko pri la nunaj tempoj.

(De Salvo en la Esperanto-emisio de Radio Roma)

Esperantisto en vivon-sava rolo

Laŭ presraporto en okcident-aŭstralia gazeto, konata esperantisto Arthur Oliver, kiel radio-amatoro, ludis gravan rolon en drameca savo.

Li fidele restis dum 2 tagoj ĉe sia sendilo VK6ART, perante necesajn informojn inter sinkanta jahto de franco Jacques de Roux en la Hinda Oceano kaj Nov-Zelandaj radio-amatoroj. Gratulon al li!